

CEM SANCAR

Halkın şanlı yolunda

Kadınlar, şehadetleri, dirençleri ve cesaretleriyle geri püskürtmenin timsalleri oldular. Halk ölümüne direnerek soytarıları don paça bıraktı. Dünyanın en iyi örgütlenmiş, devletin kılcal damarlarına sızmış nifak örgütü yenildi. 15 Temmuz, gerçekten de dünyanın gördüğü hilafsız en büyük halk destanıdır. Bugün '1 dolarlık adamların' yargılandığı mahkemelerde oynanan oyun ise boşuna bir oyun

Bu ülke darbelerin ülkesiydi. Darbe memleketin mottosuydu. Bütün yollar oraya çıkıyordu.

Bunu herkes biliyor. Her defasında darbeciler kazanıyor, halkın temsilcileri yargılanıyor, kimi ölümle, hapisle bitiriliyor, kimi sürüm sürüm süründürülüyordu.

Ülke geri gidiyor, milli irade rafa kaldırılıyordu. Olgunlaşmamış itibarsız ülke konumu her defasında yeniden tesis ediliyordu.

Öyle zamanlar oluyordu ki, bazı darbeleri birileri savunuyor ya da sessizlikle geçiştiriyordu. Bazılarına şiddetle karşıydılar!

Müslüman siyasetçiler ezildiğinde, 70'lerin vatansever gençleri heba edildiğinde, bir başbakan asıldığında, Diyarbakır hapishanesinin cinnet hücrelerinde kin ve öfke tohumları ekildiğinde...

Mutlaka destek çıkan birileri oluyordu.

Solcu gibi davranan panik-atak Beyazlar, her ne kadar Batı demokrasisi konusunda pek konuşkan olsalar da 1960 darbesini ilerici bir eylem olarak görüyorlardı. Sonra 12 Eylül geldi. O da birileri için kabul edilebilir oldu. Tarihimizin en kanlı darbesini alkışlayanlar arasında 28 Şubat'ta şaşkınlık geçirecek olanlar da vardı.

28 Şubat'ı açıkça tezahüratla karşılayanlarsa 60 darbesi hariç diğerlerine karşıymış gibiydiler.

Rezalet diz boyuydu.

Fakat İstanbul belediye başkanlığına Recep Tayyip Erdoğan geçtiğinde alkış kitesinde şafak attı. Ardından gelen siyasi başarı; anlaşılabilir bir Atatürk sevgisinden ziyade müdahaleci, sert bir anti-demokrat kültürle donanmış olanlar tarafından dehşetle karşılandı.

Bir genelkurmay başkanının açık çağrısıyla Cumhuriyet Mitingleri yapıldı. Darbe için sivil taban arandı.

Ardından askeri bildirimler, bezdirme hareketleri, bizzat Erdoğan'a yönelen tacizler yükseldi.

Bu durum bir tür zekâ gerilemesini andıran ve İslami siyasi partileri tehlike olarak gören medya tarafından koyu bir düşmanlık, ötekileştirme ve hakir görme kampanyasıyla doruğa ulaştı...

Fethullah Gülen bu tarihin 1960'ıydı. 60 darbesinden sonra gelen Talat Aydemir kalkışması dâhil her hareketin içindeydi. Aldığı yardımlarla profesyonelleşti.

Yenilen 62 darbesinin ardından şöyle yazdı: "Meclisi bombalamak istedim."

Daha sonra bir videoda şunları söyledi: "Gizlenin, yayılın ve bekleyin."

Daha geçen gün yeni itiraf etti: "ABD'ye, demokrasisi ve dünyadaki liderliği için her zaman bir hayranlık duydum..."

Soğuk savaş yıllarında kurulan Gladyo- Paralel derin devletler büyük ifşalarla her yerde ortaya çıkıp dağıtılırken ülkemizde yaprak kıpırdamamıştı. Ecevit ucundan sezse de mecalsizdi, yüzünü çevirdi.

Esas olarak Müslümanları, devletten beslenmeyen solcuları, uyandıklarında ülkücüleri, her türlü İslami eğilimi ve etnik çoğulculuğu düşman gören gizli bir organizasyondur Gladyo. Devşirilmiş bir sömürge beyniydi. Şekilden şekle giriyordu. Bir bakıyordunuz FETÖ oluyordu.

Ak Parti'nin bir seçim zaferinden sonra ne demişti seçkinin biri, "seçimle gelirler ama yönetemezler!"

Aynen öyleydi. Vicdanlı olanlar dışında herkes halinden memnundu.

Bir gladyo, bir plan daima hazır ve nazırdı. İngilizce konuşan istihbarat şirketleri tarafından sürekli güncelleniyordu.

Esas mevzu başkaydı tabii. One Minute ile başlayan ve küllerinden doğan bir Osmanlı mirasçısını dizleri üstüne çöktürmek, kudretini damarlarından çekmek, Arap yarımadasında yaptıkları gibi bir tür naylon dinle yönetmek.

FETÖ başından beri mezhep ayrımcısı, etnik ayrımcı bir örgüttü. Büyük, bölücü bir organizasyonun parçasıydı.

Ansızın düğmeye basıldı, Oslo barış görüşmeleri torpillendi. Devletin gizli belgeleri deşifre edildi, milli sırlar vahşice ortaya saçıldı. Gezi eylemlerinin bilerek kıskırtılması, MİT TIR'ları, 17-25 Aralık buydu.

Orada başaramayanlar Rus uçağını düşürdüler, bombaları patlattılar, PKK ile anlaştılar.

Fakat millet olanı biteni sezmiş, direnen Uzun Adam'ın etrafında kenetlenmişti.

Ve bilaistisna ağır bedeller ödenerek her badireden çıkıldı Allah'ın izniyle. Ülke onca şeye rağmen yolunda yürüdü.

Bu basiret dünyanın piton yılanlarını iyice zıvanadan çıkardı fakat! İzin verilemezdi. Acilen son bir vuruş yapılmalı, ordunun içindeki, dışındaki tüm kaynaklar seferber edilmeliydi.

"Bu adamı durdurmalıyız!" diyorlardı.

15 Temmuz akşamına böyle gelindi...

O akşam şeytani bir organizasyon son kapışmanın fitilini ateşlemiş, kanlı bir darbenin yolu açılmıştı.

Kendilerini İslamofobiyle felç edenlere, saçıyla beraber akli da çamaşır suyunda beyazlamış birtakım gazetecilere ve darbelerle zenginleşmiş Beyaz sınıflara memnuniyet veren tanklar; organize bir saldırının ince planlarıyla yürürken akla gelmedik bir şey oldu ve tarihin seyri değişti!

Cumhurbaşkanı Recep Tayyip Erdoğan kurtuldu ve halka hitap etti. Hiç paniğe kapılmadan demokrasiye inananları sokağa davet etti. Bir anda bütün meydanlar doldu, darbenin önüne dikildi.

Kadınlar, şehadetleri, dirençleri ve cesaretleriyle geri püskürtmenin timsalleri oldular. Halk ölümüne direnerek soytarıları don paça bıraktı. Dünyanın en iyi örgütlenmiş, devletin kılcal damarlarına sızmış nifak örgütü yenildi.

15 Temmuz, gerçekten de dünyanın gördüğü hilafsız en büyük halk destanıdır.

Bugün '1 Dolarlık Adamların' yargılandığı mahkemelerde oynanan oyun ise boşuna bir oyun. Muhteşem direnişi küçültmek isteyenler, "Kontrolsüz utanmazlar" kendilerini rezil edip duruyorlar. Onların da işi o. Bizi ilgilendirmiyor...

Biz asıl sonuca gelirsek; o da 15 Temmuz'un yüksek bir meşruiyet idrakine işaret ettiği'dir. Demokrasiye ölümüne sahip çıkanların şerefli rozetidir o gece.

Müslümanların ötelendiği bir 100 yıl geçirildi. Çok dilli dolandırıcıların alicengiz oyunlarına tanık olundu, bunlar biliniyor. FETÖ'nün uydurma ideolojisi, tekçi, yobaz, Makyavelist, yani reel-politik bir hurafe ise eğer; Stalin'in reel-sosyalizmine çok benzemektedir. Zannımca yeni nesil Bolşevik'tir bunlar!

Mevzu uzun burada kesmeli, 15 Temmuz daha çok konuşulacak, konuşulmalı. Ama şunu anlıyoruz; tarihin farklı zamanlarında farklı biçimlerle hep aynı şeyler olmakta. Bir inanış yükselirken değiştiriliyor, iktidar isteyen bir gizli teşkilat tarafından içi boşaltılarak sefil amaçlarına alet ediliyor. Hakkı yenmişlerin umudu yerle bir ediliyor...

Sessizlerin sesi olarak Türkiye ise umudunu ele vermedi, korudu. Direnişin sembolüne bakıldığında görülmekte ki, halkın ortak mutabakatı İslam'dır, "Ya Allah bismillah Allahu Ekber"dir.

Tankları ters çeviren, açık-kapalı demeden, sakallı sakalsız demeden, işçiler, işportacılar, esnaf, öğrenciler, ev kadınları ve bütün 'mahallenin' dilidir bu. Bayrak rengi askerlerin ve kalbi olan polislerin bildiği bir dil.

Bu ülke umudun birlik şifresini "La ilahe illallah " olarak vermiştir...

Beyaz-Kemalist koalisyon tarafından çeşitli küçük düşürücü lakaplarla aşağılanan, en kibar 'makarnacı, çomar' adı takılan insancıklar, onca şehide ve gaziye rağmen, deli gibi sevdikleri Cumhurbaşkanı'nın ölümünden kıl payı kurtulmasına rağmen, FETÖ'cülerini yakaladıklarında hemen oracıkta infaz etmediler, adalete teslim ettiler. Böylece dünyaya Anadolu'nun gücünü, kudretini, dirayet ve vakarını gösterdiler.

Öte yandan Fukuyama'nın dediği tersinden gerçekleşti bence. Türkiye tarihi sıfırladı, sildi! Kendi tarihi kalkışının, dirilişinin, küllerinden doğuşunun momentini 15 Temmuz Direnişi'yle geçmişe ve geleceğe kazıdı.

Ve şehitlerin, gazilerin yüzü suyu hürmetine bugün, metanetin kazandığı karşı koyuşun en güzel fotoğrafı, en anlamlı misali kavlimce, faşistlerin tankını ele geçiren kamyon şoförü kardeşimizdi! Tankı iki dakikada çözmüş, sabah da direnişçi arkadaşlarını tankla tek tek evlerine bırakmış, servis yapmıştı.

İstense de asla unutulamayacak olan halkın şanlı, şerefli yolu, yani 15 Temmuz tecrübesi, milletin

itekleneceği değil, servis yapılacağı büyük bir demokrasinin de kapılarını açmıştı...

Yasal Uyarı: Yayınlanan köşe yazısı/haberın tüm hakları Turkuvaz Medya Grubu'na aittir. Kaynak gösterilse veya habere aktif link verilse dahi köşe yazısı/haberın tamamı ya da bir bölümü kesinlikle kullanılamaz.

Ayrıntılar için lütfen tıklayın.

YAZARIN ÖNCEKİ YAZILARI

[Tüm Yazıları >](#)

> **Özgür Beyođlu (9.7.2017)**

> **Sona'nın orucu (2.7.2017)**

> **Kalbin şehirleri (25.6.2017)**

SABAH

SABAH